

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 31 lipca 2014 r.

Poz. 4316

UCHWAŁA NR 14/739/2014 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 9 lipca 2014 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 z późn. zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

uchwały Nr XLVI/391/14 Rady Gminy Kazimierz Biskupi z dnia 29 maja 2014 roku w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców na terenie Gminy Kazimierz Biskupi, z powodu naruszenia przepisów wskazanych w uzasadnieniu.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 17 czerwca 2014 roku, Rada Gminy Kazimierz Biskupi powołując się na postanowienia art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95 poz. 613 z późn. zm.) postanowiła o zwolnieniach od podatku od nieruchomości.

Projekt uchwały Rady Gminy Kazimierz Biskupi w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców na terenie Gminy Kazimierz Biskupi, co wynika z uzasadnienia przedmiotowej uchwały, jak i z przekazanej tutejszej Izbie kopii pisma UOKiK z dnia 8 maja 2014 roku, przedłożony został Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie przepisów art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym zawiadomiła przedstawiciela Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do uchwały Nr XLVI/391/2014 Rady Gminy Kazimierz Biskupi z dnia 29 maja 2014 roku w sprawie zwolnień od podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców na terenie Gminy Kazimierz Biskupi.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w dniu 9 lipca 2014 roku Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

W § 1 przedmiotowej uchwały wskazano, iż „*Niniejsza uchwała stanowi Program pomocy de minimis w rozumieniu prawa wspólnotowego w zakresie pomocy publicznej zwany dalej programem.*”

W § 2 ust. 3 przedmiotowej uchwały Rada Gminy Kazimierz Biskupi postanowiła, iż „Zwolnienie nie ma zastosowania dla przedsiębiorców działających w sektorze węglowym.” Poprzez wyżej określone wyłączenie ze zwolnienia od podatku od nieruchomości w istocie określono cechę podmiotu, którą winien on posiadać, aby zostać zwolniony od podatku od nieruchomości. Przesłanką zwalniającą od podatku od nieruchomości nie może być cecha odnosząca się do podmiotu. Formułowane warunki zwolnienia mogą odnosić się jedynie do przedmiotu opodatkowania, a nie do podmiotów opodatkowania. Zwolnienie przedmiotowe winno obejmować nieruchomości określonej kategorii bez względu na to, czy podatnik

podatku od nieruchomości będący przedsiębiorcą prowadzi działalność gospodarczą w sektorze węglowym lub innym.

Zatem wyłączenie sformułowane w § 1 ust. 3 przedmiotowej uchwały powoduje, iż zwolnienie od podatku od nieruchomości zawarte w przedmiotowej uchwale ma charakter zwolnienia przedmiotowo – podmiotowego, co narusza przepis art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Wprowadzając, na podstawie wyżej przywołanego art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, „inne zwolnienia przedmiotowe” Rada Gminy nie może odnosić tego zwolnienia do niektórych tylko podatników.

Ustalone uchwałą ograniczenie nie zapewnia równego traktowania przedsiębiorców ubiegających się o udzielenie pomocy publicznej, szczególnie działających w sektorze węglowym.

Pozostaje to w sprzeczności z zasadą równości podmiotów określoną w art. 32 i art. 217 Konstytucji RP.

Także rozporządzenie Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. U. UE L z dnia 24 grudnia 2013 r.) nie stwarza podstaw do formułowania ograniczeń w zakresie przyznawania przedsiębiorcom pomocy de minimis ze względu na przynależność do sektora węglowego.

Kolegium Izby wskazuje, iż samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. I tak, art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym przyznaje gminie prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy wyłącznie na podstawie upoważnień ustawowych.

Stosownie do treści art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym w wyłącznej kompetencji rady gminy pozostaje podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach, przy czym wskazać należy, iż do właściwości organów w sferze zobowiązań publiczno – prawnych nie stosuje się zasady „co nie jest zakazane jest dozwolone” lecz zasadę „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje”.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

Przewodnicząca
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska